

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentarius Pavli Bernriedensis, Antiqui Scriptoris, De
Vita Gegorii VII. Pontif. Max.**

Paulus <Bernriedensis>

Ingolstadii, 1610

XXVI. De Epistola Principum Imperij ad Innocentium III. de electione
Othonis IV. in Imperatorem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65381)

us est; vt pro Schismaticis, & Episcopatum Abbatia-
rumque & Inuestiturarum nundinatoribus sententiam
pronunciet, nec aliter potest, quia Calvinista est, hoc
est, iuratissimus omnium Pontificum hostis. Illustris-
simum & eruditissimum Baronium vix amplius tangit,
non reuerentiâ aut mentis in melius mutatione, sed
quia, vt arbitror, Tomum 12. Annalium Baroniano-
rum non viderat; quando *Rationale* suum, rectius, *Ir-
rationale*, hoc est, Notas ad Constitutiones Imperia-
les, infelicibus chartis illinebat: alioqui, pro sua mo-
deratione vix sibi temperasset, quo minus plenis cri-
minationum velis in Baronium inueheretur.

CAPVT XXVI.

*De Epistola Principum Imperij ad Innocen-
tium III. De electione Othonis IV. in
Imperatorem.*

EXSTAT apud Baronium Tom. 10. Anno
DCCCC. XCVI. N. 57. & seq. vbi de insti-
tutione Electorum Imperij disputat; neque
alio consilio eam adducit, quam vt inde
euincat, tempore Innocentij III. nondum institu-
tos fuisse septem illos Electores, sed ad omnes Im-
perij Principes electionem Imperatoris pertinuisse;
de qua opinione quid sentiendum sit, copiosè docui
in Defensione Bellarminiana lib. 3. de Translatione Im-
perij. Calvinianus Baronij calumniator, omisso sco-
po, quem in recitatione huius Epistolæ BARONIVS
propositum habuit, probare ingreditur, *Electionem
Otho-*

Othonis non fuisse legitimam, sed legibus & consuetudinibus Imperij aduersantem, legitimam verò fuisse alteram Philippi Ducis Suevia ab alijs Imperij Principibus factam. Scilicet hoc agebat eo in loco Baronius; non illud, vt quo tempore septem Electores instituti essent, demonstraret. Scilicet Tom. 10. Anno DCCC. XCVI. disquirere debuit, vtriusnam electio æquitati cõsona fuerit, Othonis an Philippi, quæ disputatio Tomo 13. instituta fuisset; si optimo Baronio diuturnior lucis vsura, qua dignissimus erat, obtigisset. Et facilis est huius disquisitionis exitus, cum liqueat ex cap. *Venerabilem*, extra de *Electione*, Innocentium pro Othone contra Philippum Ducem sententiam tulisse: Ex cuius Capituli lectione euanesceat, quidquid nugamentorum, extra oleas saltitans, Calvinista hoc loco effudit: in quibus vel maximè eminent hoc mendacium; discordiam, quæ ex electione Othonis & Philippi Ducis existit Anno M. C. XCVIII. *ansam præbuisse Pontificia confirmationi ante id temporis inaudita*: nam certo certius est ante Innocentium III. Imperatores Electos, à Romanis Pontificibus fuisse inunctos, consecratos & coronatos; quæ inunctio, quæ consecratio, quæ coronatio, nil aliud, quàm confirmatio fuit: Imò ante septem Electorum institutionem, Imperator Romanus, etiam à Romano Pontifice eligebatur: vt supra vidimus in Synodo Romana de Electione Caroli Calui. Et quis nam Carolum Magnum ad Imperium elegerit?

Illud item liquidò exploratum est testimonijs & exemplis ipsorum Imperatorum, nullum ex antiquis ante hanc cõfirmationem, hoc est, ante inunctionem, consecrationem & coronationem absolutè Imperatoris nomen vsurpasse; sed *Regis vel Imperatoris Electi* titulo

tulo omnes contentos fuisse, & Pontificiam inunctionem, consecrationem & inaugurationem, quasi pro vltima forma, qua Imperatores efficerentur, habuisse: Etiam ipsos schismaticos.

Quod probatur I. ex literis Ludouici Iunioris ad Basiliam Macedonem Imp. Constantinop. de quibus supra; vbi apertè dicit; se vocari Imperatorem respectu habito ad vntionem & sacrationem, qua per summi Pontificis manus impositionem diuinitus ad hoc culmen sit prouectus. Ibid. Francorum Principes primò Reges, deinde verò Imperatores dicti sunt, ij duntaxat, qui à Romano Pontifice oleo sancto perfusi sunt. Quid clarius? Ibidem dicit Imperator; Carolum Magnum primum ex gente Francorū vntione eiusmodi à Pontifice delibutum, Imperatorem dictum, & Christum Domini factum esse.

II. Idem probatur ex constitutione Caroli Regis Francorum & Romanorum de expeditione Romana, quam primus edidit, & commentario illustrauit Freherus, ex quo illam quoque Calvinista noster exscripsit: nec notas adiecit, ne post Virgilium videretur velle Æneidem componere. Exordium est, *Karolus, diuina fauente gratia, Rex Francorum & Romanorum*; Subscriptio. *Signum Caroli gloriosissimi Regis, &c. Data VII. Idus Iunij Anno ab Incarnatione Domini N. I. X. (id est, Domini nostri IESV Christi) DCCXC. (Vitiōsus est hic numerus Annorum Christi, vt rectè monet Freherus) Regni autem eius XXII. ante consecrationem. Nondum Augustus & Imperator ante consecrationem, inquit Freherus Scholiastes, qui & inter cætera ita scribit. Procerum & Vasallorum Imperij omnis ordinis officium, & seruitium Imperatori debitum, vel primum hoc esse, vt Regem Romanorum ab Electoribus creatum, & solenni ritu Roma in Augustum*

stum consecrandum, & coronandum, honoris, & maiestatis ergo illuc comitentur; nemo tam hospes apud nos est, qui ignoret. En Rex Romanus Romæ in Augustum promouetur & coronatur.

III. Idem planū fit ex Epistola Henrici VII. ad Ioannem de Elnbogen Cœnobij Waldsassenfis in Nariscis Abbatē, quā inter suas Constitutiones Calvinista retulit; vbi ista Henricus. *Diuina cooperante Clementia, per eos, ad quos spectat, in Romanorum Regem, futurum Imperatorem rite & concorditer electi, proposuimus ad Urbem pro coronationis nostræ suscipiendis solenniis proficisci, &c.* Agnouit ergo Henricus VII. per electionem Electorum, se tantummodo Imperatorem designatum esse; hoc est enim *in futurum Imperatorem eligi.* Qua phrasi ipse vtitur. Epistolam ita claudit. *Datum Romæ 4. Kalend. Iulij, Regni nostri anno quarto, Imperij verò anno primo.* Vbi vides annos Regni ab annis Imperij distingui, illosque numerari ab electione Electorum: Hos ab vnctione & coronatione Pontificia; vt & ab aliis Regibus & Imperatoribus factitatum, de quibus mox. Idem Henricus VII. in suo Iuramento. *Ego Henricus Romanorum Rex, annuente Domino futurus Imperator, &c.*

IV. Idem probatur ex antiquis ipsorum Regum & Imperatorum diplomatis; in quibus ante coronationem & inaugurationem Pontificiam nunquam sese nominant Imperatores, sed Reges; & in fine eorundē sit mentio Annorum Regni; non Imperij, nisi post coronationem. Habeo varia manuscripta diplomata Henrici sancti, Bauari; quorum exordium semper ante consecrationem: *Henricus diuina fauente Clementia Rex.* Finis post annum Domini & Indictionem: *Anno verò*

verò Domini Henrici Regis primo. Aliquando; *Anno verò Henrici II. regnantis decimo.* Vbi obserua; dici *Henricum secundum*, sed *Regnantem*; non *Imperantem*; quia eiusdem nominis alius Romanorum Rex antecessit, nempe Henricus, Othonis Magni parens. At post Imperij coronam à Pontifice susceptam exordium ita concipitur; *Henricus, diuina clementia fauente, Romanorum Imperator Augustus.* Clausula. *Anno Domini- cae Incarnationis M. XIX. Anno verò Domini Henrici II. Regnantis 17. Imperij Anno sexto.* Vbi palam est, annos regni ab annis Imperij distingui.

Idem obseruatur in plurimis Henrici huius constitutionibus, quæ exstant in vita eius manuscripta in Bibliotheca Rebdorffensi prope Aichstadium, quam vidi & exscripsi: Vbi Auctor; *Henricus in Imperio primus; in Regno, secundus. Defuncto beatissimo Dei famulo Anno Regni sui XXIV. vita, LII. Imperij verò, undecimo.* In eadem Historia ita terminatur diploma quoddam Othonis. *Anno Regni Domini Othonis XIV. Imperij autem VII.* Idem discrimen obseruare licet in quodam diplomate Ludouici Bauari Imperat. quod profert Freherus in Originibus Palatinis capite decimotertio. *Datum in oppido nostro Franckensfurt, &c. Regni nostri anno vicesimo quarto, Imperij verò undecimo.* Edidit idem Freherus ad calcem Tomi primi scriptorum Germaniæ Rescripta & diplomata Ludouici Bauari de Castrucio Duce Lucæ; in quorum tribus prioribus istud est exordium: *Ludouicus Dei gratia Romanorum Rex semper Augustus. Finis. Datum in Regali oppido nostro Franckfort IV. Kalendas Iunij*
 x 2 Anno

Anno Domini M.CCC.XIV. Regni verò nostri X. quia hæc diplomata scripta fuerant ante Pontificiam coronationem & inunctionem Ludouici. In reliquis verso stylo, sic diplomata auspicatus est. *Ludouicus Dei gratia Romanorum Imperator semper Augustus, &c. Datum Roma, &c. Regni nostri Anno XIV. Imperij verò primo.*

Simili distinctione Regni & Imperij vtitur quoque Ludouicus in duobus aliis diplomatis, quæ ibidem recitat Freherus. Ita olim Ludouicus; ante nimirum quam à Marsilio Paduano, Occamo & aliis schismaticis alio spiritu imbueretur; quo hausto simpliciter contendit, *Electum Regem Romanorum eo ipso esse absolutum Imperatorem, nec egere vnctione & coronatione Pontificia;* vt patet ex Apologia Ludouici, quam nunquam non oggerunt Hæretici. Si ita est; cur ipse Ludouicus per quatuordecim ab electione annos non nisi Regem sese indigitauit? Cur Imperatoris titulum non nisi post vnctionem Pontificiam vsurpauit? Cur ab hac sola Imperij annos numerauit?

Idem elucescit ex variis diplomatis Imp. quæ Freherus profert in Appendice ad Origines Palatinas: in quorum vno: *Anno Regni Domini Ottonis XXX. Imperij vero IV.* In alio: *Anno Domni Henrici secundi regnantis XXIII. Imperij autem X.* In alio. *Regnante Henrico tertio Rom. Imp. Augusto, Anno XLIX. Imperante autem XVIII.* In alio. *Anno verò Domni secundi Henrici regnantis X.* Eandem distinctionem obseruauit in suis diplomatis Fridericus II. Imp. nam ante coronationem Pontificiam: non vsurpauit titulum Imperatoris Romani, sed Regis. *Fridericus diuina fauente clementia Romanorum Rex semper Augustus, & Rex Sicilia. Acta sunt hæc, &c. regnante Domino Friderico secundo Romanorum Rege glorioso, & Rege*

Rege Sicilia, anno Regni eius Romani primo, Regni verò eius Sicilia decimo sexto.

Idem videre licet in diplomatis variorum Regum & Imperatorum, quæ ad calcem Chronici Mindensis publicavit vir clarissimus Doct. Ioannes Pistorius. (Et in iis quæ nuper prodierunt studio & opera Erpoldi Lindembrogij in volumine scriptorum septentrionalium.) *Otho diuina propitiante Clementia Rex.* Ad calcem. *Signum Domini Othonis inuictissimi Regis, &c. Anno Dom. Incarnat. DCCCC.LXI. &c. Anno Regni Othonis XXII.* In priuilegio. *Conradi Imp. Anno autem Domini Conradi secundi regnantis IX. Imperij verò VII.* Similis distinctio obseruatur in reliquis omnibus diplomatis, vt videre licet in Chronico Mindensi, & apud omnes alios superioris memoriæ scriptores, qui Pontificiarum constitutionum mentionem faciunt, vt proinde intolerabilis sit istorum peruersitas, qui nobis oculos effodere volunt, vt quod in omnium oculos incurrit, non intueamur.

Quid, quod ipse Henricus Rex IV. & III. huius nominis Imperator, Imperatoris titulo non est vsus, nisi postquam à suo Guiberto Antipapa coronatus est? Et ipse Schismaticus Auctor, qui Apologiam pro Henrico IV. Rege composuit, hoc discrimen agnouit; nam Henricum sanctum, Bauarum, vocat *Regem secundum, & Imperatorem primum.* Secundum, Regem; quia alius Henricus Rex iam antecesserat, Othonis Magni Pater. Primum Imperatorem, quia primus hoc nomine à Pontifice Romano inauguratus fuerat. Et ipse Henricus ante coronationem nõ nisi Regem se scribebat & subscribebat; vt clarum fit ex eius Epistolis, & apud Freherum in Append. ad Origines Palatinas exstat diploma

quoddam, cuius hæc est clausula: *Actum IV. Non. Martij, Anno ab Incarnatione Domini M. CIII. Indiēt. XI. Regnante Henrico III. Rom. Imp. Augusto, Anno XLIX. Imperante autem XVIII. Et hæc dicta sint, vt retundantur Calvinisticæ calumniæ, quas Baronianus criminator super hac re effutiuit Neque hic repetere opus, quæ contra similes halophantas in Defensione Bellarmiana de Pontifice, & de Translatione Imperij differuimus.*

CAPVT XXVII.

De Constitutione Friderici II. Imp. pro Ecclesiastica libertate.

ROFERTVR à Baronio Tom. II. Anno Redemptoris M. XC VII. N. 78. Ex Nicolao de Arragonia. Respondet Calvinista, Fridericum hæc & similes constitutiones; *Edidisse imprudenter, & iuuenili seruore, postea, vt melius perspecta, abrogasse, cassasse, annullasse.* Duo obstant, quo minus huic responso adquiescam. Primum, quia similis prorsus Constitutio Friderici Imp. corpori iuris est inserta ad calcem librorum de Feudis, & ab Iurisconsultis tam Catholicis, quàm Hæreticis. Legitur, teritur, explanatur. Quis autem credat, sanctionem *imprudenter & iuuenili seruore* promulgatam habituram fuisse locum in Corpore Iuris ciuilibus? Quis credat, sanctionem à Friderico *abrogatam, cassatam, annullatam*, inter leges ciuiles receptam esse, & quidem sub Friderici nomine, & hoc titulo. *Fridericus Dei gratia Romanorum Imperator semper Augustus, &c.* Et quia non dubito gratissimū esse, Calvinianis auribus hæc talia, quæ ad Ecclesiæ dignitatem spectant, audire, haud grauatè, saltè aliquam partem,